

sende Lodsejere som fra de paagældende Kommuner og i øvrigt Enhver, der ved Foretagendets Udførelse vil blive Skadelidende, og derhos stille en efter Vort Indenrigsministeriums Skøn passende Sikkerhed for, at Fjordens nuværende Udløb, saafremt de ikke se sig i Stand til at fuldføre det paabegyndte Arbejde, bringes i den samme Stand, i hvilken det for Tiden befinder sig . . . . .“

Efter at Indenrigsministeriet havde fastsat den i den ommeldte kgl. Resolution foreskrevne Sikkerhedsstillelse til 8,000 Rdl., indbetalte Handelshuset Joseph Owen & Sønner dette Beløb til Statskassen i 4 pCt. kgl. Obligationer, og Inddæmningsbevillingen blev derefter udfærdiget. — Bevillingshaveren foranledigede derefter nedsat en Landvæsenskommission til Behandling af hele Udtørningsprojektet, og denne Kommission udrustedes efter Ansøgning af Bevillingshaveren med et af Justitsministeriet udfærdiget Ekstensionskommissorium, hvorved Landvæsenskommissionen fik Ret til med præklusiv Virkning at indkalde alle, og enhver, som maatte have Indsigelser og Paastande at fremsætte i Anledning af Inddæmningsforetagendet, samt Ret til at paakende saadanne Inddæmningen vedrørende Spørgsmaal, som ellers henhører under de almindelige Domstoles Afgørelse.

Handelshuset Joseph Owen & Sønner havde i øvrigt allerede, inden det indgav Ansøgning om Tilladelse til at inddæmme og udtørre Nissum Fjord, indgaaet et Interessentskab med Strandingskommissionær Kastberg, der ved kgl. Resolution af 19. Juni 1844 havde faaet Bevilling til at inddæmme den nordlige, mellem Fjaltring, Bøvling og Nees Sogne beliggende Del af Fjorden. Strandingskommissionær Kastberg udtraadte senere af dette Interessentskab, og Handelshuset Joseph Owen & Sønner, der derved blev Eneindehaver af de i Henhold til de anførte kgl. Resolutioner af 19. Juni 1844 og 4. September 1857 udstedte Inddæmningsbevillinger, overdrog i Aaret 1859 sine Rettigheder efter de nævnte Bevillinger til Thomas Kingdon i London. Overdragelsen godkendtes ved kgl. Resolution af 5. September 1860.

I Aaret 1863 indgav derefter nysnævnte Thomas Kingdon Ansøgning om, at de ham i Henhold til de fornævnte kgl. Resolutioner af 19. Juni 1844, 4. September 1857 og 5. September 1860 tilkommende Rettigheder maatte blive overdraget til et under Navnet „The danish land Company Limited“ dannet Selskab. Denne Overdragelse godkendtes ved kgl. Resolution af 17. November 1863.

Af de føreliggende Aktstykker fremgaar det i øvrigt, at Inddæmningsarbejdet ikke var blevet fremmet med en passende Del aarlig saaledes som foreskrevet i den kgl. Resolution af 4. September 1857, men til Bevillingshaverens Undskyldning anførtes det, at Inddæmningsforetagendet havde mødt betydelig Modstand fra de tilstødende Lodsejeres Side i Form af Indsigelser, der blev fremsat for den Landvæsenskommission, som Handelshuset Joseph Owen & Sønner havde foranlediget nedsat til at godkende Inddæmningsprojektet. — Landvæsenskommissionens Behandling af Sagen trak derfor stærkt i Langdrag, og Kendelse blev først afsagt den 19. September 1863. Kendelsen blev imidlertid indanket for Overlandvæsenskommissionen, der dog ikke kom til at afsige Kendelse i Sagen, idet Parterne ved tvende under 20. September 1865 og 31. Marts 1866 for Overlandvæsenskommissionen indgaaede Forlig enedes om at blive staaende ved Landvæsenskommissionens Kendelse, dog med enkelte Ændringer særlig vedrørende Retningslinien for den Hovedkanal, der skulde aflede Vandet fra de Vandløb, som udmunder i Fjorden. — Enkelthederne ved den saaledes trufne Ordning fremgaar i øvrigt ikke af de i Ministeriet opbevarede Aktstykker, men de vil antagelig kunne oplyses ved Udskrifter af Landvæsenskommissionens og Overlandvæsenskommissionens Protokoller. — Da man imidlertid tør gaa ud fra, at disse Enkeltheder paa nærværende Tidspunkt kun har en rent historisk Interesse, har man ikke ment at burde opholde Sagen efter Tilvejebringelsen af de nævnte Udskri ter.

Ved Afgivelsen af den kgl. Resolution af 17. November 1863, hvorved Thomas Kingdons Rettigheder blev overdraget til „The danish land Company Limited“, var det en Forudsætning, at der, naar Planen for Inddæmningsforetagendet var blevet godkendt af Landvæsenskommissionen (eventuelt Overlandvæsenskommissionen), skulde meddeles det nydannede Selskab en ny og selvstændig Inddæmningsbevilling, der skulde træde i Stedet for de ældre Bevillinger. — Dette skete da ogsaa i Henhold til kgl. Resolution af 3. Juli 1866, der bemyndigede Indenrigsministeriet til at meddele Aktieselskabet „The danish land Company